

Forslag til folketingsbeslutning

om, at personfradrag og skalagrænser i statsskatten reguleres i takt med lønudviklingen.

Fremsat den 22. marts 1974 af *Bernhard Baunsgaard, Dagmar Andreassen, Dahlgaard, Gudme og Niels Helveg Petersen.*

Regeringen opfordres til, i forbindelse med en kommende skattereform, at fremsætte forslag om, at personfradrag og skala-

grænser i statsskatten reguleres i takt med lønudviklingen.

Bemærkninger til forslaget.

Siden kildeskatteloven trådte i kraft, har grundbeløbene for personfradrag og for skalatrin været uændrede. Det blev i § 4 i udskrivningsloven fastsat, at de nævnte beløb skulle reguleres i overensstemmelse med udsving i reguleringspristallet.

Allerede under forberedelsen af kildeskatteloven blev der fra radikal side fremsat forslag om regulering efter et særligt lønindeks. Det blev i sin tid af flertallet foretrukket at benytte reguleringspristallet.

Den udvikling, der er sket i priser og lønninger, har imidlertid bevirket, at personfradraget er kommet til at udgøre forholdsvis mindre i forhold til en industriarbejders løn, og det kan forudses, at denne udvikling vil fortsætte. Den samme udvikling er sket med hensyn til de enkelte trin på skatteskalaen.

Forholdet kan ses af følgende. Reguleringspristallet for juli 1973 var ca. 122 med januar 1970 = 100, lønindeks for industriarbejdere var ca. 156 med januar 1970 = 100.

En ændring af personfradraget og regulering i overensstemmelse med lønudviklingen vil sætte en

stopper for det uheldige forhold, at skatterne til kommuner og stat stiger forholdsvis mere end befolkningens indtægter. I budgetredegørelsen for 1972 er det anslået, at personskatten til staten med uændret udskrivningsprocent vil stige med 14 pct., når befolkningens indtægt stiger med 10 pct. Samme år anslog Amtsrådsforeningens månedsblad, at de kommunale skatter steg med 12 pct., når befolkningens indtægter steg med 10 pct. Årsagen til, at statsskatteprovenuet stiger endnu mere end kommuneskatteprovenuet, er, at den gældende utilstrækkelige regulering for statsskatten gælder såvel personfradrag som skala, mens kun personfradraget får betydning for kommuneskatten, der jo udskrives med ens procent uanset indtægtens højde.

Den omstændighed, at befolkningen ved stigende løn må se, at skatten stiger endnu stærkere, må skønnes at have til følge, at der sættes ekstra pres på lønglidningen. De gældende udskrivningsregler må derfor antages at have en selvstændig inflatorisk virkning.